Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 17. decembra 2015 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 2006/54/ES — Rovnosť zaobchádzania s mužmi a so ženami v oblasti zamestnanosti a práce — Diskriminačné prepustenie — Článok 18 — Náhrada alebo náprava skutočne spôsobenej škody — Odrádzajúci charakter — Článok 25 — Sankcie — Sankčná náhrada škody“

Vo veci C-407/14,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Juzgado de lo Social nº 1 de Córdoba (Pracovný súd č. 1 v Córdobe, Španielsko) z 1. augusta 2014 a doručený Súdnemu dvoru 27. augusta 2014, ktorý súvisí s konaním:

María Auxiliadora Arjona Camacho

proti

Securitas Seguridad España SA,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia J. Malenovský, M. Safjan (spravodajca), A. Prechal a K. Jürimäe,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— M. A. Arjona Camacho, v zastúpení: R. Alcaide Aranda, abogado,

— španielska vláda, v zastúpení: L. Banciella Rodríguez-Miñón a A. Rubio González Alejandro, splnomocnení zástupcovia,

— poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: J. Kraehling, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci A. Bates, barrister,

— Európska komisia, v zastúpení: D. Roussanov a E. Adsera Ribera, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: španielčina.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 3. septembra 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 18 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (Ú. v. EÚ L 204, s. 23).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pani Arjonovou Camachovou a spoločnosťou Securitas Seguridad España SA (ďalej len „Securitas Seguridad España“) vo veci priznania sankčnej náhrady škody pani Arjonovej Camachovej v nadväznosti na jej prepustenie predstavujúce diskrimináciu na základe pohlavia.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 76/207/EHS

3 Článok 6 smernice Rady 76/207/EHS z 9. februára 1976 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami, pokiaľ ide o prístup k zamestnaniu, odbornej príprave a postupu v zamestnaní a o pracovné podmienky (Ú. v. ES L 39, s. 40; Mim. vyd. 05/001, s. 187), vo svojom pôvodnom znení stanovoval:

„Členské štáty zavedú do svojich vnútroštátnych právnych poriadkov potrebné opatrenia umožňujúce každému zamestnancovi, ktorý sa pokladá za poškodeného v dôsledku neuplatnenia zásady rovnakého [rovnosti – *neoficiálny preklad*] zaobchádzania v zmysle článkov 3, 4 a 5, domáhať sa svojich práv súdnou cestou po prípadnom posúdení veci inými príslušnými orgánmi.“

4 Smernica 76/207 bola zmenená a doplnená smernicou 2002/73/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. septembra 2002 (Ú. v. ES L 269, s. 15; Mim. vyd. 05/004, s. 255). Podľa odôvodnenia 18 smernice 2002/73:

„Súdny dvor rozhodol, že na to, aby bola zásada rovnakého [rovnosti – *neoficiálny preklad*] zaobchádzania účinná, predpokladá, že kedykoľvek je porušená, kompenzácia priznaná diskriminovanému zamestnancovi musí byť primeraná vo vzťahu k utrpenej škode. Ďalej ustanovil, že určenie hornej hranice vopred môže zamedziť účinnej kompenzácii a že nie je povolené vylúčenie priznania záujmu kompenzovať utrpenú stratu.“

5 Článok 6 smernice 76/207 bol zmenený a doplnený smernicou 2002/73 takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby boli súdne a/alebo správne postupy vrátane zmierovacích postupov, ak sa považujú za vhodné na presadenie povinností podľa tejto smernice, dostupné všetkým osobám, ktoré sa považujú za ukrivdené, pretože sa pri nich neuplatnila zásada rovnosti zaobchádzania aj po skončení vzťahu, v ktorom sa uvádza, že prišlo k diskriminácii.

2. Členské štáty zavedú do svojich vnútroštátnych právnych systémov také opatrenia, ktoré sú potrebné na zabezpečenie reálnej a účinnej kompenzácie alebo nápravy, ako ustanovia členské štáty, strát a škôd, ktorú utrpela poškodená osoba ako výsledok diskriminácie v rozpore s článkom 3 odstrašujúcim

a primeraným spôsobom k spôsobenej škode; takáto kompenzácia alebo náprava sa nesmie obmedziť stanovením hornej hranice vopred, okrem prípadov, kedy zamestnávateľ môže dokázať, že jediná spôsobená škoda, ktorú utrpel žiadateľ ako výsledok diskriminácie v zmysle tejto smernice, je odmietnutie vziať do úvahy jeho žiadosť o zamestnanie.

…“

6 Smernicou 2002/73 bol do smernice 76/207 tiež doplnený článok 8d, ktorý znie:

„Členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách uplatňovaných pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a prijmú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania.

Sankcie, ktoré môžu obsahovať platbu kompenzácie obeti, musia byť účinné, primerané a odstrašujúce. Členské štáty oznámia tieto ustanovenia Komisii najneskôr do 5. októbra 2005 a bezodkladne oznámia akékoľvek následné zmeny a doplnenia ovplyvňujúce dané ustanovenia.“

7 Podľa článku 34 ods. 1 smernice 2006/54 táto smernica zrušila smernicu 76/207 s účinnosťou od 15. augusta 2009.

Smernica 2006/54

8 Podľa odôvodnení 1, 33 a 35 smernice 2006/54:

„(1) Smernica… 76/207… a smernica Rady 86/378/EHS z 24. júla 1986 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami v zamestnaneckých systémoch sociálneho zabezpečenia [Ú. v. ES L 225, s. 40; Mim. vyd. 05/001, s. 327] boli v podstatnej miere zmenené a doplnené. … Keďže sa v týchto smerniciach vykonávajú ďalšie zmeny a doplnenia, je žiaduce ich prepracovať v záujme prehľadnosti a s cieľom zlúčiť do jedného textu hlavné ustanovenia existujúce v tejto oblasti, ako aj zohľadniť niektoré prvky vývoja vyplývajúce z judikatúry Súdneho dvora…

…

(33) Súdny dvor jasne stanovil, že v záujme účinnosti vyplýva zo zásady rovnakého [rovnosti – *neoficiálny preklad*] zaobchádzania, že náhrada [náprava – *neoficiálny preklad*] poskytnutá v prípade akéhokoľvek porušenia musí byť primeraná utrpenej škode. Je preto vhodné vylúčiť stanovenie akejkoľvek hornej hraničnej hodnoty pre takéto náhrady vopred okrem prípadov, keď zamestnávateľ môže dokázať, že škoda spôsobená žiadateľovi v dôsledku diskriminácie v zmysle tejto smernice spočíva len v tom, že sa nezohľadnila jeho žiadosť o zamestnanie.

…

(35) Členské štáty by mali zabezpečiť účinné, primerané a odrádzajúce sankcie za porušenie povinností podľa tejto smernice.“

9 Článok 1 tejto smernice stanovuje:

„Účelom tejto smernice je zabezpečiť vykonávanie zásady rovnosti príležitostí a rovnakého [rovnosti – *neoficiálny preklad*] zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnania a povolania.

V tomto ohľade smernica obsahuje ustanovenia na vykonávanie zásady rovnakého [rovnosti – *neoficiálny preklad*] zaobchádzania, pokiaľ ide o:

…

b) pracovné podmienky vrátane odmeny;

…

Obsahuje tiež ustanovenia na zabezpečenie účinnejšieho vykonávania prostredníctvom stanovenia vhodných postupov.“

10 Článok 14 uvedenej smernice, nazvaný „Zákaz diskriminácie“, vo svojom odseku 1 písm. c) stanovuje:

„Nesmie dochádzať k žiadnej priamej alebo nepriamej diskriminácii z dôvodu pohlavia vo verejnom alebo súkromnom sektore vrátane orgánov verejnej správy, pokiaľ ide o:

…

c) zamestnanie a pracovné podmienky vrátane prepustenia, ako aj odmien, ako je stanovené v článku [157 ZFEÚ]“.

11 Článok 18 tej istej smernice, nazvaný „Náhrada alebo náprava“, stanovuje:

„Členské štáty zavedú do svojich vnútroštátnych právnych systémov také opatrenia, ktoré sú potrebné na zabezpečenie skutočnej a účinnej náhrady alebo nápravy, ak tak členské štáty rozhodnú v otázke straty a škody, ktorú utrpela poškodená osoba v dôsledku diskriminácie z dôvodu pohlavia, a to takým spôsobom, ktorý je odrádzajúci a primeraný utrpenej škode. Takáto náhrada alebo náprava sa nesmie obmedziť stanovením hornej hraničnej hodnoty vopred, okrem prípadov, v ktorých môže zamestnávateľ dokázať, že jediná škoda, ktorú žiadateľ utrpel v dôsledku diskriminácie v zmysle tejto smernice je odmietnutie vziať do úvahy jeho žiadosť o zamestnanie.“

12 Článok 25 smernice 2006/54, nazvaný „Sankcie“, znie:

„Členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách uplatňovaných pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a prijmú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Sankcie, ktoré môžu obsahovať platbu náhrady obeti, musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto ustanovenia Komisii najneskôr do 5. októbra 2005 a bezodkladne jej oznámia všetky ďalšie zmeny a doplnenia, ktoré na ne majú vplyv.“

13 Článok 27 tejto smernice, nazvaný „Minimálne požiadavky“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty môžu zaviesť alebo zachovať ustanovenia, ktoré sú pre ochranu zásady rovnakého [rovnosti – *neoficiálny preklad*] zaobchádzania priaznivejšie, než je stanovené v tejto smernici.“

Španielske právo

14 Článok 10 organického zákona č. 3/2007 z 22. marca 2007 o skutočnej rovnosti zaobchádzania s mužmi a so ženami (Ley orgánica 3/2007 para la igualdad efectiva de mujeres y hombres, BOE č. 71 z 23. marca 2007, s. 12611), nazvaný „Právne dôsledky diskriminačného správania“, stanovuje:

„Akty a dojednané klauzuly, ktoré predstavujú alebo spôsobujú diskrimináciu na základe pohlavia, sa považujú za neplatné a neúčinné a zakladajú zodpovednosť [ich autora] prostredníctvom systému náhrad alebo náprav, ktoré sú skutočné, účinné a primerané spôsobenej ujme, ako aj prípadne prostredníctvom účinného a odrádzajúceho systému sankcií, ktorým sa predchádza diskriminačnému správaniu.“

15 Článok 183 zákona č. 36/2011 z 10. októbra 2011 upravujúceho súdnictvo v sociálnych veciach (Ley 36/2011, reguladora de la jurisdicción social, BOE č. 245 z 11. októbra 2011, s. 106584), nazvaný „Náhrada škody“, vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Pokiaľ rozsudok konštatuje porušenie, súd musí rozhodnúť o výške náhrady škody, ktorá prislúcha žalobcovi za spôsobenú diskrimináciu alebo iné porušenie jeho základných práv a slobôd, a to v závislosti tak od nemajetkovej ujmy spôsobenej porušením základného práva, ako aj od odvodenej dodatočnej škody a ujmy.

2. Súd rozhodne o výške náhrady škody, pričom ju určí približne, ak sa zdá, že stanovenie jej presnej výšky je príliš obťažné alebo nákladné, aby tak dostatočne odškodnil obeť a obnovil, ako je to len možné, stav pred porušením, ako aj prispel k predchádzaniu vzniku škody.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

16 Dňa 1. júla 2012 Securitas Seguridad España zamestnala pani Arjonovú Camachovú ako pracovníčku bezpečnostnej služby, aby pracovala na plný úväzok v nápravno-výchovnom zariadení pre mladistvých v Córdobe (Španielsko). Dňa 24. apríla 2014 bola pani Arjona Camacho prepustená.

17 Pani Arjona Camacho podala 6. mája 2014 na mediačné, rozhodcovské a zmierovacie centrum v Córdobe návrh na zmier so svojím zamestnávateľom, keďže nesúhlasila so svojím prepustením. Pokus o zmier bol neúspešný.

18 Pani Arjona Camacho podala 26. mája 2014 na Juzgado de lo Social nº 1 de Córdoba (Pracovný súd č. 1 v Córdobe) žalobu o neplatnosť jej prepustenia, pričom tvrdila, že toto prepustenie by malo byť vyhlásené za neplatné.

19 Pani Arjona Camacho v tejto súvislosti predovšetkým tvrdila, že jej prepustenie predstavuje najmä diskrimináciu na základe pohlavia. Požiadala o priznanie náhrady škody vo výške 6 000 eur z dôvodu spôsobenej ujmy.

20 Vnútroštátny súd uvádza, že považuje za nesporné, že prepustenie pani Arjonovej Camachovej predstavuje diskrimináciu na základe pohlavia, a že v rozsudku, ktorý vyhlási v nadväznosti na odpoveď Súdneho dvora, budú uvedené dôkazy, na ktorých sa zakladá toto konštatovanie.

21 Vnútroštátny súd ďalej uvádza, že v rozsudku, ktorý bude vydaný, budú spresnené dôvody, pre ktoré tento súd usudzuje, že suma 3 000 eur z dôvodu náhrady škody je postačujúca na nápravu celej ujmy, ktorú pani Arjona Camacho utrpela v dôsledku jej prepustenia na základe pohlavia.

22 Vnútroštátny súd sa však pýta, či má na základe článku 18 smernice 2006/54, podľa ktorého má byť škoda napravená alebo nahradená odrádzajúcim spôsobom, pani Arjonovej Camachovej priznať náhradu škody, ktorá presahuje rámec plnej náhrady škody, ktorú utrpela, vo forme sankčnej náhrady škody, aby to slúžilo ako príklad tak pre jej bývalého zamestnávateľa, ako aj pre iných.

23 Vnútroštátny súd spresňuje, že pojem „sankčná náhrada škody“ v španielskom práve neexistuje.

24 Za týchto okolností Juzgado de lo Social nº 1 de Córdoba (Pracovný súd č. 1 v Córdobe) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Možno článok 18 smernice 2006/54, ktorý stanovuje odrádzajúci charakter náhrady (ako aj jej účinnosť a primeranosť vo vzťahu k spôsobenej škode) pre obeť diskriminácie na základe pohlavia, vykladať v tom zmysle, že dovoľuje vnútroštátnemu súdu skutočne uložiť dodatočnú náhradu škody so sankčnou povahou: a to dodatočnú náhradu škody vo výške, ktorá hoci presahuje plnú náhradu skutočnej škody a ujmy spôsobenej obeti, slúži ako príklad pre iných (vrátane samotného pôvodcu škody), avšak pod podmienkou, že táto suma nebude neprimeraná, a to aj v prípade, že právna tradícia vnútroštátneho súdu túto podobu sankčnej náhrady škody nepozná?“

O prejudiciálnej otázke

25 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 18 smernice 2006/54 má vykladať v tom zmysle, že na zabezpečenie skutočnej nápravy alebo náhrady škody, ktorú utrpela poškodená osoba v dôsledku diskriminácie na základe pohlavia, odrádzajúcim spôsobom musí byť tejto osobe priznaná nad rámec náhrady škody aj sankčná náhrada škody.

26 Podľa uvedeného článku 18 členské štáty zavedú do svojich vnútroštátnych právnych systémov také opatrenia, ktoré sú potrebné na zabezpečenie skutočnej a účinnej náhrady alebo nápravy, ak tak členské štáty rozhodnú v otázke straty a škody, ktorú utrpela poškodená osoba v dôsledku diskriminácie na základe pohlavia, a to takým spôsobom, ktorý je odrádzajúci a primeraný utrpenej škode, pričom táto náhrada sa nesmie vopred obmedziť stanovením hornej hraničnej hodnoty, okrem prípadu odmietnutia zohľadniť žiadosť o zamestnanie.

27 Uvedené ustanovenie preberá znenie článku 6 ods. 2 smernice 76/207, zmenenej a doplnenej smernicou 2002/73.

28 Ako však vyplýva z odôvodnenia 18 smernice 2002/73, touto smernicou bol zmenený a doplnený článok 6 smernice 76/207 s cieľom zohľadniť judikatúru Súdneho dvora a najmä rozsudky Marshall (C-271/91, EU:C:1993:335), ako aj Draehmpaehl (C-180/95, EU:C:1997:208).

29 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor v rámci výkladu článku 6 smernice 76/207, ktorá bola zrušená a nahradená smernicou 2006/54, uviedol, že členské štáty sú povinné prijať nevyhnutné opatrenia, ktoré umožnia každej osobe, ktorá sa cíti byť poškodená v dôsledku diskriminácie, ktorá je v rozpore s uvedenou smernicou, domáhať sa svojich práv na súde. Dôsledkom takejto povinnosti je to, že predmetné opatrenia musia byť dostatočne účinné na dosiahnutie cieľa, ktorý sleduje smernica 76/207, a dotknuté osoby ich môžu účinne uplatniť v konaní pred vnútroštátnymi súdmi (pozri rozsudky Marshall, C-271/91, EU:C:1993:335, bod 22, a Paquay, C-460/06, EU:C:2007:601, bod 43).

30 Podľa judikatúry Súdneho dvora uvedený článok 6 neukladá členským štátom povinnosť prijať dané opatrenie v prípade porušenia zákazu diskriminácie, ale ponecháva im možnosť zvoliť si z rôznych riešení na účely dosiahnutia cieľa sledovaného smernicou 76/207, a to v závislosti od rôznych situácií, ktoré môžu nastať (pozri rozsudky von Colson a Kamann, 14/83, EU:C:1984:153, bod 18; Marshall, C-271/91, EU:C:1993:335, bod 23, ako aj Paquay, C-460/06, EU:C:2007:601, bod 44).

31 Opatrenia na dosiahnutie skutočnej rovnosti príležitostí však musia zabezpečiť skutočnú a účinnú súdnu ochranu a musia mať voči zamestnávateľovi skutočný odrádzajúci účinok (pozri rozsudky von Colson a Kamann, 14/83, EU:C:1984:153, body 23 a 24; Draehmpaehl, C-180/95, EU:C:1997:208, bod 25, ako aj Paquay, C-460/06, EU:C:2007:601, bod 45).

32 Z týchto striktných požiadaviek nevyhnutne vyplýva zohľadnenie vlastností typických pre každý prípad porušenia zásady rovnosti. V prípade diskriminačného prepustenia však opätovné nastolenie situácie rovnosti nemožno dosiahnuť, kým nebude diskriminovaná osoba reintegrovaná, alebo subsidiárne kým nedôjde k peňažnej náhrade za vzniknutú ujmu (rozsudok Marshall, C-271/91, EU:C:1993:335, bod 25).

33 Napokon podľa judikatúry Súdneho dvora, pokiaľ je peňažná náhrada opatrením uplatneným na dosiahnutie cieľa, ktorým je opätovné nastolenie skutočnej rovnosti príležitostí, potom musí byť toto opatrenie primerané v tom zmysle, že musí umožniť, aby bola škoda, ktorá bola skutočne spôsobená v dôsledku diskriminačného prepustenia, nahradená v celom rozsahu podľa uplatniteľných vnútroštátnych pravidiel (pozri rozsudky Marshall, C-271/91, EU:C:1993:335, bod 26, a Paquay, C-460/06, EU:C:2007:601, bod 46).

34 Z ustanovení článku 6 smernice 76/207 tak v jeho pôvodnom a zmenenom a doplnenom znení, ako aj z judikatúry Súdneho dvora uvedenej v bodoch 29 až 33 tohto rozsudku preto vyplýva, že skutočný odrádzajúci účinok sledovaný uvedeným článkom 6 neznamenal to, že osobe, ktorá je poškodená v dôsledku diskriminácie na základe pohlavia, sa prizná sankčná náhrada škody, ktorá presahuje rámec plnej náhrady skutočne spôsobenej škody a predstavuje sankčné opatrenie.

35 Toto konštatovanie je v prípade diskriminačného prepustenia podporené subsidiárnou povahou náhrady škody priznanej v peňažnej forme, ako sa uvádza v bode 32 tohto rozsudku.

36 Ako uviedol generálny advokát v bode 32 svojich návrhov, v práve Únie nedošlo k nijakej podstatnej zmene, aby sa na článok 18 smernice 2006/54 v tejto súvislosti uplatnil iný výklad než na článok 6 smernice 76/207.

37 Je preto potrebné konštatovať, že článok 18 smernice 2006/54 podobne ako článok 6 smernice 76/207 a na zabezpečenie toho, aby bola škoda, ktorá bola spôsobená v dôsledku diskriminácie na základe pohlavia, skutočne napravená alebo nahradená odrádzajúcim a primeraným spôsobom, síce ukladá členským štátom, ktoré si zvolia peňažnú formu náhrady, povinnosť, aby do svojich vnútroštátnych právnych poriadkov zaviedli opatrenia upravujúce to, že poškodenej osobe sa poskytne náhrada škody pokrývajúca spôsobenú ujmu v plnom rozsahu, a to podľa pravidiel, ktoré stanovia členské štáty, avšak neupravuje poskytovanie sankčnej náhrady škody.

38 Navyše článok 25 smernice 2006/54 stanovuje. že členské štáty stanovia pravidlá o sankciách uplatňovaných pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a prijmú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Tento článok tiež stanovuje, že sankcie, ktoré „môžu obsahovať platbu náhrady obeti“, musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

39 V dôsledku toho, zatiaľ čo účelom článku 18 smernice 2006/54 je stanoviť náhradu alebo nápravu škody, ktorú utrpela poškodená osoba, zo znenia článku 25 tejto smernice vyplýva, že toto ustanovenie poskytuje členským štátom možnosť prijať opatrenia, ktorých účelom je sankcionovať diskrimináciu na základe pohlavia vo forme náhrad priznaných obeti.

40 Článok 25 smernice 2006/54 tak členským štátom umožňuje, ale nestanovuje povinnosť prijať opatrenia upravujúce poskytovanie sankčnej náhrady škody obeti diskriminácie na základe pohlavia.

41 V tom istom zmysle článok 27 ods. 1 tejto smernice stanovuje, že členské štáty môžu zaviesť alebo zachovať ustanovenia, ktoré sú pre ochranu zásady rovnosti zaobchádzania priaznivejšie, než je stanovené v tejto smernici.

42 V prejednávanom prípade vnútroštátny súd uvádza, že pojem „sankčná náhrada škody“ v španielskom práve neexistuje.

43 Za týchto podmienok v prípade neexistencie ustanovenia vnútroštátneho práva umožňujúceho poskytnúť osobe, ktorá bola poškodená v dôsledku diskriminácie na základe pohlavia, sankčnú náhradu škody, článok 25 smernice 2006/54 nestanovuje, že by sám vnútroštátny súd mohol uložiť tomu, kto sa tejto diskriminácie dopustil, povinnosť nahradiť takúto škodu.

44 Ďalej treba uviesť, že za predpokladu, že sa členský štát rozhodne prijať opatrenia umožňujúce priznať diskriminovanej osobe sankčnú náhradu škody, je na vnútroštátnom právnom poriadku každého členského štátu, aby stanovil kritériá umožňujúce určiť rozsah sankcie, tak aby sa dodržali zásady ekvivalencie a efektivity (pozri analogicky rozsudky Manfredi a i., C-295/04 až C-298/04, EU:C:2006:461, bod 92; Donau Chemie a i., C-536/11, EU:C:2013:366, body 25 až 27, ako aj Hirmann, C-174/12, EU:C:2013:856, bod 40).

45 Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 18 smernice 2006/54 sa má vykladať v tom zmysle, že na zabezpečenie toho, aby bola škoda, ktorá bola spôsobená v dôsledku diskriminácie na základe pohlavia, skutočne napravená alebo nahradená odrádzajúcim a primeraným spôsobom, tento článok ukladá členským štátom, ktoré si zvolia peňažnú formu náhrady, povinnosť, aby do svojich vnútroštátnych právnych poriadkov zaviedli podľa pravidiel, ktoré stanovia, opatrenia upravujúce to, že poškodenej osobe sa poskytne náhrada škody pokrývajúca spôsobenú ujmu v plnom rozsahu.

O trovách

46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 18 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania sa má vykladať v tom zmysle, že na zabezpečenie toho, aby bola škoda, ktorá bola spôsobená v dôsledku diskriminácie na základe pohlavia, skutočne napravená alebo nahradená odrádzajúcim a primeraným spôsobom, tento článok ukladá členským štátom, ktoré si zvolia peňažnú formu náhrady, povinnosť, aby do svojich vnútroštátnych právnych poriadkov zaviedli podľa pravidiel, ktoré stanovia, opatrenia upravujúce to, že poškodenej osobe sa poskytne náhrada škody pokrývajúca spôsobenú ujmu v plnom rozsahu.

Podpisy